



תת"ע (חדרה) 10639-01-24 - מדינת ישראל נ' מורן אבו מוך גבארה

תת"ע (חדרה) 10639-01-24 - מדינת ישראל נ' מורן אבו מוך גבארהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 10639-01-24

מדינת ישראל

נגד

מורן אבו מוך גבארה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[27.04.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 6.6.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקשת ביום 17.06.24; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-9 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה ת/1 (וכולל את מספר הדו"ח, שמה של המבקשת, ת.ז., כתובתה, מועד הדיון, וכן סטטוס המסירה ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדיון נשלחה למבקשת וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה, ולא הציגה כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל). נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר 'לא נדרש', כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדו"ח שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאינן תלויות בו." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל, 24.10.22, פסקה 7).

אלא שהמבקשת טוענת בבקשתה כי היא מתגוררת בכתובת אחרת. בעניין זה טענה המשיבה, כי הדוח נשלח לכתובת שמסרה המבקשת בבקשה להישפט. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבל את הטענה כי היה על המאשימה לשלוח את ההזמנה למשפט לכתובת אחרת, שונה מזו שנתבקשה על-ידי המבקשת.

יתירה מכך, על פי המשיבה זימון למשפט נשלח גם לב"כ המבקשת, אשר הגיש את הבקשה להישפט.

בנסיבות אלה, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בהיעדרה.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. בנסיבות שלפניי, הנאשמת לא העלתה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

גם העונש שהושת על המבקשת (הפעלת פסילה מותנית וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ומסוכנותה, ברף החריגה מהמהירות המותרת (47 קמ"ש מעל המותר), ובעברה התעבורתי (14 הרשעות קודמות, מתוכן הרשעות חוזרות בגין נהיגה במהירות מופרזת ובלתי סבירה) ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ה, 27 אפריל 2025, בהיעדר הצדדים.